

Avanture iz Hobbitona, 19-20.10.19.

Iako smo svi nekako priželjkivali Sloveniju, zbog vremenskih neprilika ovaj vikend bio je rezerviran za Strogir i Radetinu Gredu što se na kraju pokazalo kao dobitna kombinacija. Još uvijek iznenađujuće topli jesenski dani, lokacije s pogledom na more i prekrasna stijena koja "drži" svima su nam izazvali oduševljenje i došli baš kao poslastica za kraj školice.

U subotu ujutro, nakon brifinga i raspodjele opreme u nezaobilaznom Senju, krenuli smo na raspoređene nam lokacije, dio ekipe na Radetinu Gredu, a dio na Točila i Sklop. Penjali su se sportski dužinci, ali i pokoji klasici i nekako kao da je ovaj vikend bio predodređen za guštanje. Nabijali smo penjačke kilometre, pomicali svoje granice, primjenjivali naučene tehnike i osim sunca, od naših asistenata upijali sve što se upiti još da prije finalnog nam ispita. Dan sam provela na Sklopu penjući „Kamene suze" i iako su suze srećom ovaj put izostale, svi smo se složili da je smjer "tvrdi" .

Prvi dan smo uspješno priveli kraju i razderanih se jagodica i dlanova, ali sa sjajem u očima vraćali u "bazu" i prepričavali dojmove. Sretni, ali umorni i gladni s nestrpljenjem smo krenuli prema Baškim Oštarijama točnije kampu Velebit, našem odredištu za noćenje. Skoro svi smo se odlučili za tzv. glamping, jer nismo htjeli propustiti iskustvo boravka u drvenim hobitskim kućicama ukopanim u zemlju. A doživljaj je zbilja poseban pogotovo lokacija kampa s pogledom na Ljubičko brdo i Božin kuk.

Naš marljivi kulinarski trio; Lana, Valent i Luka, već ranije popodne zasukao je rukave i dok smo se svi skupili u tom čudesnom "Hobbitonu" zamamni miris roštilja i ostalih delicija označio je početak jedne sjajne večeri. Cijeli doživljaj začinjeno je okupljanjem oko Valentove vatrice (ok ovo smiješno zvuči 😊), svirkom sada već nadaleko poznatog AOŽ benda Renea, Nataše i Matka, Laninim voćnim muffinima, Klackovim kiflicama i raznovrsnim rakijama. Naravno da je dizanje idućeg jutra za neke bilo pravi izazov. Pričalo se tu o odlasku na janjetinu i pivo umjesto penjanja, ali ipak se snage našlo jer vrijeme je ponovno obećavalo, a stijene su stršale i mamele nas u visine.

Kratki brifing i ponovno krećemo prema lokacijama. Za drugi dan Pero mi je namijenio Točila s Dejom, Cimijem i Ozrenom i još jedan "tvrdi" smjer no na žalost (ili na sreću?!) u smjer ušli nismo zbog naveze dvojice Riječana koji su se pošteno izbili već u prvom cugu (to se kasnije pokazalo kao najbolja odluka jer su dečki bili dosta spori i iz smjera izašli kad i mi te uz odmahivanje rukom komentirali "nikad više"). Kao što naučismo u pripremi penjačkog uspona da uvijek moramo imati B pa čak i C varijantu, produžili smo do zanimljivog i psihološki izazovnog smjera austrijskog naziva Weg der untergehenden Sonne iliti Put zalazećeg sunca. (Hm...u prvom cugu mi je skoro zašlo sunce!) Tamo srećemo i naše Katarinu, Toniju i Marina koji nas puštaju ispred. Penjemo, družimo se na vrhu i ne absajlamo zbog dosta jakog vjetera. A preko puta u "A je to" gledamo Vesnu u vodstvu i Drageca koji guta cugove. Čunjice i odstupni put ne vidimo, ali Dejo i Cimi poput hobita naizmjenice se probijaju kroz klekovinu i šipražje i pronalaze staze koje su to možda nekad i bile i za čas smo na cesti. Ekipa se polako vraća iz smjerova, ponovno razmjenjujemo dojmove i odlučujemo se za večeru u konobi Stari grad u Senju.

Sa zalaskom sunca i mi krećemo put Zagreba. Još jedan prekrasan penjački vikend je iza nas u kojem se pretpostavljalo da smo do sad već polovili sve tehnike i znanja potrebna za sigurno penjanje, kako za nas tako i ljude oko nas, no kako to već biva, ne postoje uvijek savršeni uvjeti niti savršene situacije i neki od nas su se ponovno susreli s lekcijama koje život znače. Sa svakim popetim smjerom i mi rastemo kao

osobe, boreći se sa vlastitom psihom, fizičkom izdržljivošću i pritiskom no na kraju dana znamo da više nismo isti, znamo da smo ponovno izašli iz konforne zone i da smo pomakli svoje granice.

Bio je ovo i zadnji izlet ovog intenzivnog dvomjesečnog iskustva i druženja. Upoznali smo mnoštvo novih ljudi, stekli nove prijatelje i penjačke partnere, otvorili si vrata u jedan novi svijet koji nas čeka i sad još samo trebamo potvrditi stečeno znanje idućeg vikenda i nakon tog mudrim odabirima kročiti naprijed.

Sretno nam svima!

p.s. Čitajte skriptu 😊

Ines Škrobot

